

Dwa plus jeden, Ona jest pani

Tekst polski Ernest Bryll. Anonimowy wiersz pochodzi z XIV wieku.

Ona jest pani; moj; ona moj; mi;

Ona z mego & ycia piek; o uczyni;

I chocia; przez ni; jestem w chorobie zgorzknia;

Dro; sza jest nad wszystkie co mnie leczy; chcia;

Ona jest mym bogactwem, ona udr;

Nigdy mnie nie przytuli kobiecym ramieniem

Nigdy nie b; dzie ze mn; w cia; o w cia; o spa;

Ona jest jak spojrzenie pychy doskona;

Ona jest pani; moj; a ja w jej niewoli

Ani mi spojrze; na ludzi pozwoli

A je; li umr; to p; yt; grobow; , to p; ;

Ona mi sama zatrza; nie nad g; ow; , zatrza; nie nad g;

Ona jest tajemnic; milczeniem surowym

Ani si; do mnie nie odezwie s; owem

Ani nie zechce s; ysze; co & wiat wok; oacute; ; g;

A tylko okiem lodowym, lodowym mnie bada

O smutku moje wieczne & ; lubowanie

Samotnej & ; mierci wytrwa; e czekanie

Mo; e nareszcie dojd; nie b; d; wzgardzony

Do ciebie mej mi; o; ci mej upragnionej

Ona jest pani; moj; ona moj; mi; ;

Ona jest pani; moj; ona moj; mi; ;

Ona jest pani; moj; ona moj; mi; ;

Ona jest pani; moj; ona moj; mi; ;